

Na vinskom salašu „Vindulo“ vlasnika, gospodina Lasla Dujmovića, u Temerinu, u petak, 5. februara, održano je lovačko veče LD „Fazan“ iz Temerina. U okviru druženja upriličena je promocija dve knjige dr Zorana Ristića, vanrednog profesora na Departmanu za geografiju, turizam i hotelijerstvo, Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta Novi Sad, šefa Katedre za lovni turizam i uzgoj, proizvodnja i zaštitu divljači.

Prošle 2015. godine izašlo je drugo, dopunjeno izdanje njegove knjige „Ocenjivanje lovačkih trofeja“ (Lorist, Novi Sad, 2015, tvrdi povez 500 str., 1.650 din), koja sadrži istorijat ocenjivanja, od Berlinske izložbe 1937. godine, zakључno sa današnjim danima, pricezna objašnjenja načina ocenjivanja za sve vrste divljači koje se nalaze kod nas, kao što su jelen, jelen lopatar, muflon, divlja svinja, od predavata: vuk, šakal, medved itd. Knjiga je ilustrovana sa 1.000 ilustracija u boji i daje mogućnost da i početnici imaju mogućnost da samostalno ocenuju ulov. Ova knjiga je predstavljena na Međunarodnom savetu za uzgoj i lov divljači CIC u Budimpešti i pobrala, svojim sadržajem i opremom, sve pohvale svetski priznatih stručnjaka iz ove oblasti.

Druga knjiga koja je ovom prilikom predstavljena bila je "Zoologija divljači i lovna taksonomija (dlakava divljač)", u kojoj se nalazi detaljan opis 150 vrsta dlakave divljači: 15 vrsta divljih mačaka, 9 vrsta zečeva, preko 30 vrsta jelena itd., da svi oni koji se interesuju za biologiju i zoologiju svih vrsta dlakave divljači u ovoj knjizi mogu da pročitaju ono najosnovnije. Jer, po rečima autora, dr Zorana Ristića, često ni lovci nemaju prava, ni dovoljna znanja da bi mogli da gazduju, pa se prave greške u samom lovištu.

Po njegovim rečima, situacija divljači na teritoriji Vojvodine i Srbije nije sjajna. Nedostatak entuzijazma od pre 25 godina doveo je do toga da je broj lovaca, pogotovo iz Italije, sve manji. Prisećao se vremena kada je svaki lovac na terenu bio spreman u bilo koje doba dana i noći, da vode klijente u lovište.

- Ljudi su u zabludi. Najveća sredstva ostvarena od lovnog turizma su od prodaje fazana, divljači koja se veštački proizvodi, a ne ni od prepelica, grlica, zečeva, jarebica i sl. Ja se nadam da će ove godine da izađe moja monografija, ujedno doktorska disertacija „Pernata divljač kao deo lovno-turističke ponude Vojvodine“, odbranjena 2004. godine, u kojoj sam izneo podatke od 1979 – 2000., a potom proširio do 2008. godine, u kojoj sam to obrazložio – rekao je dr Ristić. Lovačka organizacija je, po njegovim rečima, devedesetih godina brojala 34 hiljade članova u Vojvodini, a u celoj Srbiji je bilo 100 hiljada članova. Sada je to upolovičeno, čak manje od 15 hiljada u Vojvodine, a oko 50 u celoj Srbiji. Broj lovaca se smanjuje jer trpe sve veći pritisak razno raznih organizacija.

- Potrebno je da jednom sednemo i otvoreno razgovaramo o svim spornim pitanjima. Npr.

kada govorimo o zabrani lova pojedinih vrsta. To je mera koja ništa ne znači jer ne daje rezultate osim što se pridobija javno mnjenje. Moramo mnogo više da radimo na staništima, na uslovima da divljač može da prezivi, na suzbijanju nepravilne upotrebe hemijskih sredstava, podizanju remiza i drugih skloništa za divljač, obezbeđivanju mira u lovištu, obezbeđivanju zimske prehrane itd. To je jedna kompleksna priča i mislim da su naše lovačke organizacije zatečene situacijom, a mi nismo ti koji možemo nešto da promenimo. Javno mnjenje nije na našoj strani, ono je uvek na strani onog koji nešto štiti, a ne znaju da su lovci iz LD „Fazan“ imali 5-7 radnih akcija u toku prošle godine, da moraju da iznose hrana i kada je sneg, kiša, hladno, kako bi pomogli divljači. U suprotnom mi bismo ostali bez svih vrsta divljači u lovištima – objašnjava dr Ristić i dodaje da je interes studenata za lovni turizam dobar, i da danas za ljude sa tom diplomom postoje radna mesta, da li kao upravnika lovišta (u Srbiji ima oko 350 lovišta, a nemaju svi upravnike), lovočuvara, stručnjaka za izradu planskih dokumenata.... Dr Ristić kaže da su mlađi ljudi koji izlaze sa PMF-a obrazovani i kadri da ponesu teret ponovnog vraćanja fazana u prirodu, kako bi privukli italijansku klijentelu, da forsiraju one vrste koje mogu da se veštački proizvode, ali da se odgajaju u samom lovištu. Ukratko, sve ostaje na mlađima.